

θεντίαν τῆς Νινῶν Δελαγκλῶ εἰς τὰ ζητήματα τοῦ ἔρωτος. Ἰδοὺ λοιπὸν τί λέγει αὐτὴ περὶ ζηλοτυπίας: «Αἱ γυναῖκες μισοῦσι πάντα ζηλότυπον μὴ ἀγαπώμενον, ἀλλὰ θὰ δυσηρεστοῦντο ἂν τις ἡγάπα αὐτάς, χωρὶς νὰ εἶνε ζηλότυπος.»

Κωνσταντινούπολις Μία ἀναγνώστρια.

— Ἡ ζηλοτυπία. ὡς ἡ χρυσὴ, κάμνει τὸν ἄνθρωπον νὰ τὰ βλέπῃ ὅλα ἄσχημα.

Ἀθήναι Φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς.

— Ὁ ζηλότυπος εὐρίσκει πάντοτε περισσότερα παρ' ὅσα ζητεῖ.

Πειραιεὺς Ἀριθ. 34.

— Ἡ βασιλικὴ γραφίς τῆς Κάμεν Σύλβα ἐχάραξεν

εἰς τὸ βιβλίον, τὸ ἐπιγραφόμενον Σ κ έ ψ ε ι ε Β α σ ι λ ί σ σ η ς, τὴν ἐξῆς γνῶμην: «Ἡ ζηλοτυπία τοῦ μνηστῆρος εἶνε φόρος τιμῆς — ἡ ζηλοτυπία τοῦ συζύγου εἶνε ὕβρις».

Σῦρος

Δεσποινὶς E.

— Ἡ ζηλοτυπία δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν ἔρωτα τὸν ὁποῖον αἰσθάνεται τις, ἀλλ' ἀπὸ τὸν ἔρωτα, τὸν ὁποῖον ἀξιοῖ. Εἶνε ἄρα αἰσθημα μετρημισμένον — καὶ ἐγὼ δὲν ἀγαπῶ τοὺς ὑποκριτάς.

Κέρκυρα

Εἷς ἀξιωματικός.

— Σύζυγος ζηλότυπος δὲν εἶνε πλέον ὁ ἀγαπῶν ἔραστής — ἀλλ' ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ὁποῖου κινδυνεύει ἡ ἰδιοκτησία.

X...

Λάρισα

Δ. Γ. Κ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Οἱ ἀστέρες τῶν παρασήμων. Ὁ μέγας δούξ Μιχαήλ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας Νικολάου, ἦτο ὀνομαστὸς διὰ τὴν καυστικὴν εἰρωνείαν καὶ τὴν ἐτοιμότητα τῶν λόγων του. Τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον καταδεικνύει ὅπως δίκαιον εἶχον οἱ αὐλικοὶ νὰ φοβῶνται τὴν δηρικτὴν ἐλευθεροστομίαν αὐτοῦ. Κατὰ τινα ὑπόδοχὴν ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ μεγάρου τοῦ δουκὸς παρήσαν πλὴν τῶν ἀνωτάτων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ πολλοὶ ἄνδρες ἐξέχοντες ἐν ταῖς ἐπιστήμαις καὶ ταῖς τέχναις. Πάντες ἐν μεγάλῃ στολῇ, καταπεποιικιμένην δι' ἀστέρων καὶ σταυρῶν πολυπληθῶν παρασήμων, περιέφεροντο ἀγερώχως ἀνὰ τὰς αἰθούσας ἀναμένοντες τὴν εἴσοδον τοῦ μεγάλου δουκός, μόνος δὲ εἰς τινα γωνίαν ταπεινῶς ἰστάμενος ἀνὴρ τις ἔφερεν ἄπλοον φράκον. Μόλις ὅμως εἰσέλθον ὁ μέγας δούξ καὶ ἐχαιρέτισε τὴν συνάθροισιν. διέκρινε τὸν φέροντα τὴν ἄπλην ἐνδυμασίαν ἄνδρα καὶ ἀναγνωρίσας ὅτι οὗτος ἦτο ὁ σοφὸς ἀστρονόμος Στρούβε, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Πουλτάβα ἀστεροσκοπείου, προσεκάλεσεν αὐτὸν πλησίον του καὶ μετὰ πλείστης εὐμενείας συνομιλήσας μετ' αὐτοῦ ἐπὶ πολλῇν ὥραν. Ἐπειδὴ δ' ὁ σοφὸς ἀστρονόμος ἐσάστισεν ὀλίγον ἐκ τῆς τοιυῦτης τιμῆς καὶ πολλὴν ἀδεξιότητα ἔδειξεν ἐν τῇ συμπεριφορᾷ του πρὸς τὸν μέγαν δούκα, οἱ παριστάμενοί ἐμετρίων καὶ εἰρωνεύοντο αὐτόν. Τοῦτο δὲ παρατηρήσας ὁ μέγας δούξ ἐστράφη ἄμεσως πρὸς τοὺς αὐλικούς καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. «Κύριοι μου, πρέπει νὰ εἰσθε κάπως ἐπιεικεῖς πρὸς τὸν μέγαν ἀστρονόμον. Ὁ ταλαίπωρος τὰ ἔχασε

διότι βλέπει ἐδῶ ὅτι πολλοὶ ἀστέρες δὲν εἶνε εἰς τὸν τόπον των.»

Ὁ Βάλτερ Σκόττ καὶ ὁ ἐπαίτης. Ἐπαίτης ἐζήτησε παρὰ τοῦ διασήμεου συγγραφῆως ἡμισυ σελλίνιον· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἔτυχε νὰ μὴ ἔχῃ μικρὰ νομίσματα. ἔδωκε εἰς τὸν ἐπαίτην ἓν σελλίνιον λέγων: — Νὰ ἔνα σελλίνιον καὶ μὴ λησμονῆς πῶς μοῦ χρεωστεῖς τὸ μισό. — Βέβαια θὰ τὸ θυμῶμαι, ἀπαντᾷ ἐτόιμως ὁ ἐπαίτης καὶ ὁ Θεὸς νὰ ἔχῃ καλὰ τὴν εὐγενεῖάν σας τόσον καιρὸ ὅσος θὰ περάσῃ ὡς ποῦ θὰ μπορέσω νὰ ξεπληρώσω τὸ χρέος μου.

Ἀνάμνησις τοῦ Βάγνερ. Ἐκ τοῦ νεωτάτου ἔργου του Guy de Maupassant φέροντος τὸν τίτλον «Πλανητικὴ ζωὴ» καὶ περιέχοντος ὁδοπορικὰς ἐντυπώσεις ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς σελίδα: «Μανθάνω ὅτι ὁ περιφανὴς γερμανὸς μελοποιὸς διήλθεν ὁλόκληρον χειμῶνα ἐν Παλέρμῳ, κατέλιπε δὲ τὴν πόλιν ταύτην ὀλίγον καιρὸν πρὸ τοῦ θανάτου του. Ὅπως παντοῦ οὕτω καὶ ἐπαύθῃ ἔδειξε τὴν δυστροπίαν τοῦ χαρακτῆρός του καὶ τὴν ἀπίστευτον ὀλαζονείαν του, ἀφῆκε δὲ μνήμην κατ' ἑξῆς ἡ ἀκοινωνήτου ἀνθρώπου. Ἡθέλησα νὰ ἰδῶ τὰ δωμάτια τὰ ὁποῖα κατέγχεν ὁ μεγαλοφυὴς μουσικός, διότι ἐνόμιζον ὅτι θὰ ὑπῆρχεν ἐκεῖ κάτι τι τὸ ὁποῖον νὰ τον ἐνθυμίζει καὶ ὅτι θὰ ἐπανεύρισκον ἀντικειμένον τι ἀνῆλκον εἰς αὐτόν· ἔδραν τὴν ὁποίαν ἐπροτίμα, τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς εἰργάζετο, σημεῖόν τι τέλος πάντων οἶον· δὴποτε δεικνύον τὴν διάθασίν του, ἔγνος μιᾶς μανίας του ἢ τεκμήριον μιᾶς συνηθείας του. Οὐδὲν ἄλλο εἶδον κατὰ πρῶτον παρὰ μόνον τὰ ὠραῖα δωμάτια ἐνὸς ξενοδοχείου. Μοῦ κατέδειξαν τὰς μεταβολάς, τὰς ὁποίας ἔκτοτε εἶχον ἐπιφέρει, μοῦ ἔδειξαν ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου τὴν θέσιν τοῦ μεγάλου διβανίου ὅπου ἐσώρευε τοὺς λαμπροὺς καὶ χρυσοποικίλους τάπητας. Ἀλλ' ἐγὼ ἤνοιξα τὸ μετὰ κατόπτρου φύλλον τοῦ ἄρμαριου. Ἀρωμα θελκτικὸν καὶ ἱσχυρὸν ἀνεδόθη ἐκεῖθεν, ὅμοιον πρὸς τὸ θώπευμα αὔρας, ἧτις διήλθε διὰ ῥοδοπληθῶς ἀγροῦ. Ὁ ξενοδόχος, ὅστις με ὡδήγει, μοῦ εἶπε: «— Ἐκεῖ ἐφύλαττε τὰ ἀσπρόρρουχά του, ἀφοῦ πρῶτον τὰ ἐρράντιζε με ῥοδόσταγμα. Ἡ μυρωδιὰ αὕτη θὰ μένῃ τόρα ἐδῶ διὰ πάθος.» Ἀνέπνευσα τὸν ἀνασασμὸν ἐκείνον τῶν ἀνθῶν, τὸν κεκλεισμένον ἐντὸς τοῦ ἐπίπλου, λησμονημένον ἐκεῖ, αἰγμάλωτον. Καὶ μοῦ ἐφάνη τῶνόντι ὅτι ἀνεύρισκα κάτι τι τοῦ Βάγνερ, ὁσφαινόμενος τὸ μύρον ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἡγάπα, ὀλίγον ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ του, ὀλίγον ἐκ τοῦ πόθου του, ὀλίγον ἐκ τῆς ψυχῆς του, ἀνακαλύπτων τὸ τίποτε ἐκείνου τῶν συνηθειῶν τῶν ἀποκρύφων καὶ ἀγαπητῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν βίον τὸν ἰδιαίτατον ἐνὸς ἀνδρός.»

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιστημονικά. Ἐγένετο ἡ ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰς Βιέννην συνελθόντος ἐνάτου συνεδρίου τῆς παθολογίας. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν, συγκροτηθεῖσαν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, προσεφώνησε τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου ἐν ὀνόματι τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως ὁ ὑπουργὸς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ὑπομνήσας τὰς μεγάλας προόδους τῆς παθολογίας καὶ καταδειξάς τὴν σπουδαιότητα τοῦ συνεδρίου· ἐκ μέρους δὲ τῆς Ἱατρικῆς ἐταιρίας προσεφώνησε τὸ συνέδριον ὁ καθηγητὴς Βίλλερθ.

— Φωτογράφος τις καλούμενος Βερέστς καὶ ἀποκατεστημένος ἐν Κλαουσενμπουργκ τῆς Τρανσυλθανίας κατάρθρωσε μετὰ μακρὰς μελέτας καὶ ἐπιμόνους ἀποπειράς νὰ παραγάγῃ φωτογραφίας ἀποτυπούσας αὐτὰ τὰ χρώματα τοῦ φωτογραφουμένου ἀντικειμένου. Μέχρι τοῦδε ἐφατογράφησεν μόνον ἀποχρώσεις μεταξὺ τοῦ βαθέος ἐρυθροῦ καὶ τοῦ πορτοκαλοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦτο θεωρεῖται μέγα βῆμα προόδου ἐν τῇ φωτογραφικῇ τέχνῃ καὶ ὡς τοιοῦτο ἐκρίθη ὑπὸ τῶν ἐν Βιέννῃ ἐπιστημόνων.

— Ἐν Αὐστρίᾳ ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ὁ πρῶτος θῆλος ἰατρός. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν κυρίαν Κερσμπάουερ ρωσίδα τὸ γένος καὶ ἐν Σαλτζβούργῳ ἀποκατεστημένην νὰ ἐξασκῇ τὸ ἐπάγγελμα ὀφθαλμιάτρου.

— Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας προσήνεγκεν 100 000 μαρκῶν εἰς τὴν Χειρουργικὴν Ἑταιρίαν τοῦ Βερολίνου ἰδρύουσαν Νοσοκομεῖον εἰς μνήμην τοῦ διασώμου χειρουργοῦ Λάγγεμπεκ.

Φιλολογικά. Ἐν τῇ Vossische Zeitung τοῦ Βερολίνου ἐδημοσιεύθη γλαφυρὰ περιγραφή τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ἐν Κρήτῃ ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίνῳ λογίου κ. I.K. Μητσότακη.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἐν Πετροῦπόλει προεκηρύχθη διαγώνισμα παιδιῶν. Κριταὶ ὠρίσθησαν ἰατροὶ καὶ καλλιτέχναι. Εἰς τοὺς γυνεῖς τῶν ὑπιοτέρων καὶ εὐμορφότερων παιδιῶν θὰ δοθῶσι βραβεῖα χρηματικὰ 1000—500 ρουβλίων.

— Ἐν Ῥεβούργῳ παρὰ τὸν ποταμὸν Ὀακοβέρον τῆς Νοτίου Αὐστραλίας ἀνεκαλύφθη νέον χρυσορυχεῖον.

— Ἐν Σαρατόγᾳ τῆς Ἰσπανίας κατοικοῦσι πέντε ἀδελφοὶ καὶ τρεῖς ἀδελφαὶ ἀριθμοῦντες ἐν συνόλῳ 635 ἐτῶν ἡλικίαν. Ὁ πρεσβύτερος τούτων ἄγει ἐν 96ον ἔτος ἡ δὲ νεωτέρα ἀδελφὴ εἶνε 76 ἐτῶν. Εἶνε δ' ὅλοι τόσον ὑγιεῖς κράσεως, ὥστε πιθανώτατα θὰ φθάσωσι τὴν ἐκατοντάδα.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

***Ερως καὶ Ψυχὴ.** Εἶναι γνωστὸν τὸ χαριέστατον περὶ Ἐρωτος καὶ Ψυχῆς ἀρχαῖον ἐλληνικὸν παραμῦθον, τὸ ὁποῖον ἐν Λατινικῇ μεταφράσει τοῦ Ῥωμαίου Ἀπουλίου διεσώθη μέχρις ἡμῶν. Ἡ Ψυχὴ εἶναι ἡ πεντάμορφη βασιλοπούλα, τὴν ὁποίαν κατὰ προσταγὴν χρημοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐξέθηκεν εἰς τὴν κορυφὴν ἀποκρήμνου ὅρου ὁ πατὴρ τῆς διὰ νὰ γείνη σύζυγος φοβεροῦ τινος τέρατος· ἀλλὰ τὸ τέρας τοῦτο οὐδεὶς ἄλλος ἢ τοῦ ἑαυτοῦ ὁ Θεὸς Ἐρως, ὅστις ἐπὶ τῶν πτερύγων τοῦ Ζεφύρου τὴν ἔφερεν εἰς τὰ μαγικά του ἀνάκτορα καὶ νύκτωρ προσήρχετο ἀγνωστος εἰς αὐτήν. Αἱ τραγικαὶ περιπέτειαι τῆς βασιλοπούλας, τῆς ὁποίας σκληρῶς μὲν ἐτιμωρήθη ἡ περιέργεια ὅπως ἴδῃ τὴν μορφήν τοῦ ἀγνώστου συζύγου, ἀντημερίθη δ' ὕστερον ἡ πρὸς αὐτὸν ἀφροσύνη καὶ ἀγάπη, δικαιωνθεῖσαι ἐν τοῖς παραμυθίοις οὐ μόνον τοῦ ἐλληνικοῦ ἀλλὰ καὶ πλείστων ἄλλων λαῶν, ἐγένοντο ἰένεος πηγὴ ἐμπνεύσεως εἰς τοὺς καλλιτέχνας, ἀπὸ τοῦ ποιήσαντος τὸ ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Νεαπόλεως θαυμασίον ἄγαλμα τῆς Ψυχῆς ἀρχαίου

γλύπτου μέχρι τοῦ Κανόβα, εἰς οὗ τὴν σμίλῃν δρεῖλεται τὸ ἀβρότατον σύμπλεγμα τοῦ Ἐρωτος καὶ τῆς Ψυχῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀρχαίων τοιχογράφων τῆς Πομπηίας μέχρι τοῦ Ραφαήλ, τοῦ ἐν τοῖς τοίχοις τῆς Φαρνεσίνης ἐπαύλεως ἀπεικονίσαντος διαφόρους σκηνὰς τοῦ ἀρχαίου μύθου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ποίησιν εἶναι προσφιλεῖς θέμα ὁ μῦθος τοῦ Ἐρωτος καὶ τῆς Ψυχῆς. Διασκευασθεὶς τὸ πρῶτον κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ ποιητοῦ Βοιάρδου, εἶτα δὲ καὶ ὑπὸ πολλῶν ἄλλων, ἐν οἷς καὶ ὁ Λαφονταῖνος, ὁ Μολιέρους ὁ Κορνήλιος καὶ τελευταῖος πάντων ὁ Χαμερλίγγιος. Ἐκ τοῦ ἔπους τούτου «Ἐρως καὶ Ψυχὴς» ἐλήφθη ἡ δημοσιευμένη ἀνωτέρω εἰκὼν, συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ζωγράφου Φρειδερίκου Παύλου Τοῦμαν (γεννηθέντος τῷ 1834), ὅστις καὶ δι' ἄλλων ὁμοίων συνθέσεων, διακρινόμενων διὰ τὸ ἀρχαῖόν αὐτῶν κάλλος, ἐκόσμησε τὸ ἔργον τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ.

Ὁ ἐμπρησμός τῆς Ρώμης ἐν ἔτει 64 μ. Χ. Εἰκὼν ληφθεῖσα ἐκ τοῦ ἔπους «Ἀχασθέρου ἐν Ρώμῃ» τοῦ Χαμερλίγγιου. Ὁ Ἀχασθέρους (ὡς καλοῦσι τὸν Περιπλανώμενον Ἰουδαῖον πολλοὶ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἑβραϊκῷ κειμένῳ καὶ τῇ Λατινικῇ μεταφράσει τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὀνόματος τοῦ βασιλέως Ἀσταξέρου) ἐπιτιμᾷ τὸν Νέρωνα, ἐντυφλῶντα εἰς τὴν θέαν τῆς πυρκαϊᾶς, τῆς ὁποίας αὐτὸς ἦτο ὁ κύριος ἐργάτης.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Οἱ δύο σκύλοι. Σκύλος τῆς πόλεως εἶχε καλέσῃ εἰς γειῦμα ἓνα μακρόσκυλον καὶ τὸν ἑρωτᾷ: — Δὲν φοβάσαι ἔξω εἰς τὸ μανδρὶ τὴν νύκτα; — Ὅχι καὶ τόσο... ἔχω ἓνα ἄνθρωπον καὶ μὲ φυλάει.

Φοιτηταί: — Δὲν μοῦ λέτε, παρακαλῶ, ποῦ εἶνε τὸ Πανεπιστήμιον; — Δὲν τὸ ξέρετε; Εἰσθε λοιπὸν καὶ εἰσεῖτε φοιτητῆς;

Πολὺν κολακευτικόν. — Ἐχετε παρατηρήσῃ ὅτι τὰ παιδιὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἶνε ἐντελῶς διάφορα ἀπὸ τοὺς πατέρας των; — Ναι, ἂν καὶ κοινῶς πιστεύεται πῶς ὁμοιάζουν. — Δὲν βαρύνεσθε, καλέ. Παραδειγματὸς χάριν ἐγνωρίσατε τὸν ἰδικόν μου πατέρα; — Πολὺ ὀλίγον, ἀλλὰ ἔχω ἀκούσῃ πῶς ἦτον ἐξυπνότατος ἄνθρωπος.

Ἀνάποδα. — Ὁ πατὴρ: Εἰς τὴν νεότητά μου ἤμουν ἐντελῶς διάφορος ἀπὸ σένα. Ἐπλάγιαζα εἰς τὰς δώδεκα καὶ ἐξυπνοῦσα εἰς τὰς τέσσαρας τὸ πρωί Ὀυῖος! Καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο κάμνω... ἀνάποδα· κοιμοῦμαι εἰς τὰς τέσσαρας καὶ ἐξυπνῶ εἰς τὰς δώδεκα.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εἶνε τόσον δύσκολος ἡ κατὰ βάθος γνώσις καὶ ἐνός μόνου πράγματος, ὥστε ἀποδεικνύεται ἀναντιρρήτως ἀμαθὴς ὅστις νομίζει ὅτι τὴν εἰσέφερε ὅλα.

*

Ἐκ μίσους πολὺ σπανίως καίμεν τὸν οἶκον τοῦ ἄλλου, ἀλλ' ἐκ ψόβου εὐχαρίστως βλέπομεν αὐτὸν ἀποτεφρούμενον.

*

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἀλήθεια δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ τὴν φεύρη ἡ ἀνθρωπότης.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Βρεγμένα φύλλα τεῖον ὅσα ἀπέμειναν εἰς τὴν τειροδόχῃν χρησιμεύουσι πρὸς καθαρισμόν τῶν ταπήτων. Ρίπτετε ταῦτα σκορπιστὰ ἐπὶ τοῦ τάπητος καὶ μετ' ὀλίγον τὰ περισυνάξετε διὰ τοῦ σαρώρου. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ καὶ αἱ ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος κηλίδες ἐξαλείφονται καὶ οἱ χρωματισμοὶ ἀνακτῶσι τὴν ζωηροτήτά των.

* Ἀθῆναι

* Αναγνώστρια